

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 424/2012-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 3. októbra 2012 predbežne prerokoval sťažnosti obchodnej spoločnosti L. a. s., B., zastúpenej advokátom JUDr. J. F., B., vedené pod sp. zn. Rvp 10820/2012 až sp. zn. Rvp 10823/2012 vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Košiciach v bližšie neidentifikovaných konaniach a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosti obchodnej spoločnosti L. a. s. vedené pod sp. zn. Rvp 10820/2012 až sp. zn. Rvp 10823/2012 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 10820/2012.

2. Sťažnosti obchodnej spoločnosti L. a. s. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli 18. júla 2012 doručené sťažnosti obchodnej spoločnosti L. a. s. (ďalej len „sťažovateľka“) vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných

prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie vecí v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Krajského súdu v Košiciach (ďalej aj „krajský súd“) v bližšie neidentifikovaných konaniach.

2. Zo sťažností a ich príloh vyplýva, že sťažovateľka iniciovala pred krajským súdom viacero konaní vo veci nečinnosti O. K. ako orgánu verejnej správy podľa § 250t zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov v priestupkových konaniach začatých pre podozrenie z porušenia § 21a ods. 1 zákona č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o slobode informácií) v znení neskorších predpisov. Podľa vyjadrenia samotnej sťažovateľky *„Jednotlivé konania na Krajskom súde Košice boli identifikované podľa dlžníka sťažovateľa a predmetu sporu, ktorého sa týkalo konanie o sťažnosti pre porušenie základného práva sťažovateľa pred Ústavným súdom SR, v súvislosti s ktorým došlo k spáchaniu priestupku podľa zákona č. 21a ods. 1 zákona č. 211/0000 Z. z.“*. Vzhľadom *„k enormnej stagnácii konania...“* na krajskom súde sa sťažovateľka obrátila na jeho predsedu podaním/sťažnosťou podľa § 62 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov so zámerom docieľiť prijatie opatrení smerujúcich ku skončeniu vecí/vydaniu meritórneho rozhodnutia v prejednávaných veciach. Keďže ani využitím tohto účinného prostriedku nápravy nedošlo/nemalo dôjsť ku skončeniu prejednávaných vecí krajským súdom, podala v ostatnom sťažnosť ústavnému súdu.

3. Sťažovateľka v podanej sťažnosti v podstatnom argumentovala tým, že *„... podáva sťažnosť Ústavnému súdu Slovenskej republiky po tom, čo v občianskom súdnom konaní využil všetky dostupné a účinné prostriedky nápravy. Tieto však nevedli k odstráneniu prieťahov a stagnácie konania. Doterajšia nečinnosť a neefektívna činnosť štátneho orgánu spôsobila sťažovateľovi ničím neodôvodniteľné problémy v jeho podnikateľskej činnosti a vytvorila v sfére jeho práv stav dlhotrvajúcej neistoty. Okrem toho, žiadne prostriedky nápravy nemôžu konvalidovať časový aspekt konania. Právny prostriedok nápravy upravený ust. § 62 a nasl. zákona č. 757/2004 Z. z. (o súdoch a zmene a doplnení niektorých zákonov) vzhľadom na celkovú dĺžku konania nemôže zaručiť*

potrebnú účinnosť.“. Na podporu svojej argumentácie sťažovateľka doložila aj podrobné citácie z rozhodovacej praxe ústavného súdu vzťahujúce sa na obdobné prípady.

4. V nadväznosti na uvedené sťažovateľka požiadala, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„1. Základné právo spoločnosti L. P. a. s... na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy... a právo na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru... postupom Krajského súdu Košice v Konaní porušené bolo.

2. Krajskému súdu Košice prikazuje, aby v Konaní konal bez zbytočných prietahov.

3. Spoločnosti L. a. s... priznáva finančné zadosťučinenie...

4. Okresný súd Bratislava I je povinný uhradiť spoločnosti L. P. a. s.,... trovy konania...“

II.

5. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ústavný súd môže zároveň vec vrátiť na ďalšie konanie, zakázať pokračovanie v porušovaní základných práv alebo slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z kvalifikovanej medzinárodnej zmluvy, alebo ak je to možné, prikázať, aby ten, kto porušil práva alebo slobody podľa odseku 1, obnovil stav pred porušením.

6. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon. Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej

rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

II. A

K spoločnému prerokovaniu vecí

7. Podľa § 31a zákona o ústavnom súde ak tento zákon neustanovuje inak a povaha veci to nevylučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“). V zmysle § 112 ods. 1 OSP môže súd v záujme hospodárnosti konania spojiť na spoločné konanie veci, ktoré sa užho začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov. Zákon o ústavnom súde nemá osobitné ustanovenie o spojení vecí, avšak v súlade s citovaným § 31a zákona o ústavnom súde možno v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy použiť na prípadné spojenie vecí primerane § 112 ods. 1 OSP.

8. S prihliadnutím na obsah sťažností vedených ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 10820/2012 až sp. zn. Rvp 10823/2012 a z tohto obsahu vyplývajúcu právnu a skutkovú súvislosť uvedených sťažností, ako aj vzhľadom na totožnosť v osobe sťažovateľky a krajského súdu, proti ktorému sťažnosti smerujú, rozhodol ústavný súd o spojení sťažností na spoločné konanie tak, ako to je uvedené v bode 1 výroku tohto uznesenia.

II. B

K namietanému porušeniu sťažovateľkou označených práv postupom krajského súdu v bližšie neoznačených konaniach

9. Vychádzajúc z obsahu sťažností a k nim priložených príloh ústavný súd konštatuje, že tieto napriek tomu, že sťažovateľka je zastúpená advokátom, nespĺňajú náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené v § 20 ods. 2 a 3 a § 50 ods. 1 písm. b) a ods. 2 zákona o ústavnom súde.

10. Podľa § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania sa ústavnému súdu podáva písomne. Návrh musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy. Podľa § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde sa k návrhu na začatie konania musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom, ak tento zákon neustanovuje inak. V splnomocnení sa musí výslovne uviesť, že sa udeľuje na zastupovanie pred ústavným súdom. Podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde ústavný súd je viazaný návrhom na začatie konania, okrem prípadov výslovne uvedených v tomto zákone. Ustanovenie § 20 zákona o ústavnom súde sa v celom rozsahu vzťahuje na sťažnosť podľa § 49 a nasl. zákona o ústavnom súde.

11. Podľa § 50 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť okrem všeobecných náležitostí uvedených v § 20 musí obsahovať, ktoré základné práva alebo slobody sa podľa tvrdenia sťažovateľa porušili [písm. a)], označenie právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, ktorým sa porušili základné práva alebo slobody [písm. b)] a označenie, proti komu smeruje [písm. c)]. Podľa § 50 ods. 2 zákona o ústavnom súde k sťažnosti sa pripojí kópia právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo dôkaz o inom zásahu.

12. Z uvedeného vyplýva, že ústavný súd má v ústave a v zákone o ústavnom súde presne definované právomoci, uplatnenie ktorých je viazané na splnenie viacerých náležitostí návrhu na začatie konania (čl. 127 ods. 1 ústavy, § 20 a § 50 zákona o ústavnom súde). Až na výnimky, ktoré v danej veci nie sú relevantné, je ústavný súd pritom viazaný návrhom na začatie konania (§ 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde).

13. V sťažnosti je oddelený petit od jej ostatných častí. Ústavný súd je podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde viazaný návrhom na začatie konania. Viazanosť ústavného

súdu návrhom sa vzťahuje zvlášť na návrh výroku rozhodnutia, ktorého sa sťažovateľ domáha. Ústavný súd môže rozhodnúť len o tom, čoho sa sťažovateľ domáha v petite svojej sťažnosti, a vo vzťahu k tomu subjektu, ktorý označil za porušovateľa svojich práv (čl. 2 ods. 2 ústavy).

14. Ústavný súd predovšetkým konštatuje, že sťažovateľka prostredníctvom kvalifikovaného zástupcu v texte podaných sťažností ani v ich petite neuviedla spisové značky, pod ktorými sú ňou namietané konania vedené/by mali byť vedené pred krajským súdom, čo je zjavne v rozpore s § 50 ods. 1 písm. b) zákona o ústavnom súde. Ústavný súd ďalej konštatuje, že sťažovateľkou predložený návrh rozhodnutia vo veci samej (petit) nie je vymedzený presne, určito a zrozumiteľne, teda takým spôsobom, aby mohol byť východiskom pre jeho rozhodnutie v uvedenej veci (pozri bod 4) a v súlade s § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Sťažovateľka síce v petite podanej sťažnosti uvádza, ktoré jej základné práva mali byť porušené, rozchádza sa však v presnom označení súdu, ktorý mal byť ich porušovateľom, keď v bodoch 1 až 3 označuje za porušovateľa Krajský súd v Košiciach a v bode 4 petitu Okresný súd Bratislava I. V rozpore s § 50 ods. 2 zákona o ústavnom súde nepredložila ústavnému súdu dôkaz o zásahu do svojich označených práv, keď ani porovnaním obsahu jednotlivých sťažovateľkou podaných sťažností a k nim doloženej prílohy (potvrdenie o prijatí podaní krajským súdom 14. júna 2010) nevyplýva zhoda medzi sťažovateľkou označenými dlžníkmi v tabuľkách nachádzajúcich sa na druhej strane podaných sťažností a dlžníkmi označenými v priloženej prílohe (potvrdenie o prijatí podaní krajským súdom...). Dôsledkom tohto rozporu je skutočnosť, že sťažovateľka nepredložila ústavnému súdu hodnoverný dôkaz/doklad o tom, že v súvislosti s konkrétne v ňou podaných sťažnostiach označenými dlžníkmi sa obrátila na krajský súd podaním/návrhom na konanie podľa § 250t OSP. Taktiež v rozpore so svojou povinnosťou podľa § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde nepredložila ústavnému súdu právne perfektné splnomocnenia na zastupovanie zvoleným advokátom, v danom prípade JUDr. J. F., pretože ňou predložené splnomocnenia sú všeobecné a absentuje v nich označenie konkrétnej povinnej osoby a označenie konkrétnej právnej veci, v ktorej boli sťažovateľkou udelené.

15. Ústavný súd už len pripomína, že sťažovateľka je v konaní pred ústavným súdom zastúpená advokátom. Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov advokát je povinný dôsledne využívať všetky právne prostriedky, a takto chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta. Tieto povinnosti advokáta vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je povinný vykonať advokát tak, aby také úkony boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady. Osobitne to platí pre všetky zákonom ustanovené náležitosti úkonov, ktorými začína konanie pred ústavným súdom (napr. II. ÚS 117/05, IV. ÚS 267/08). Ústavný súd podotýka, že nedostatky zákonom predpísaných náležitostí vyplývajúce z podania sťažovateľky nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti. Na taký postup slúži inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom a publikovaná judikatúra, z ktorej jednoznačne vyplýva, ako ústavný súd posudzuje nedostatok zákonom predpísaných náležitostí podaní účastníkov konania (IV. ÚS 409/04, IV. ÚS 168/05, III. ÚS 357/2010, III. ÚS 206/2010 a iné). Ústavný súd preto aj so zreteľom na kvalifikované právne zastúpenie sťažovateľky konštatuje, že sťažnosti vykazujú také nedostatky náležitostí predpísaných zákonom, že nie je možné preskúmať splnenie hoci len procesných podmienok konania pred ústavným súdom, čo zakladá dôvod na odmietnutie sťažovateľkou podaných sťažností podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu nesplnenia zákonom predpísaných náležitostí.

16. Ústavný súd tiež pripomína, že v konaniach o sťažnostiach podľa čl. 127 ods. 1 ústavy, v ktorých sťažovatelia namietajú porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (a tiež práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru), v súlade so svojou ustálenou judikatúrou vyžaduje preukázanie podania sťažnosti predsedovi príslušného súdu proti porušovaniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa § 3 ods. 7 v spojení s § 62 a nasl. zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Takúto sťažnosť totiž ústavný súd považuje za účinný prostriedok ochrany základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru), ktorý vzhľadom na subsidiárne postavenie

ústavného súdu pri ochrane základných práv a slobôd treba využiť pred podaním sťažnosti ústavnému súdu (porovnaj napr. IV. ÚS 153/03, IV. ÚS 278/04).

17. V tejto súvislosti ústavný súd poukazuje na skutočnosť (pozri bod 2 a 3), že sťažovateľka nepreukázala/nedoložila podanie kvalifikovanej sťažnosti na prietahy v súdnom konaní adresovanú predsedovi súdu. Uvedená skutočnosť sama osebe by bola dôvodom na odmietnutie sťažnosti pre jej neprípustnosť. Táto skutočnosť vyplýva opäť z porovnania obsahu jednotlivých sťažovateľkou podaných sťažností a k nim doloženej prílohy – podania adresovaného krajskému súdu z 3. augusta 2011, ako aj z písomného vyrozumienia krajského súdu právnomu zástupcovi sťažovateľky z 25. augusta 2011, v ktorých nie sú uvedené ani spisové značky napadnutých konaní, ani označení dlžníci totožní s tými, ktorých presná identifikácia je poznamenaná v tabuľkách nachádzajúcich sa na druhej strane podaných sťažností.

18. Napokon ústavný súd pripomína, že pokiaľ ide o námietku riadneho nevybavenia sťažností sťažovateľky na prietahy v konaní predsedom krajského súdu, sťažovateľka mohla podať sťažnosť podľa § 63 a nasl. zákona o súdoch aj predsedovi nadriadeného najvyššieho súdu, aby vo veci urobil nápravu, čo však z jej sťažností nevyplýva.

19. Z uvedených dôvodov ústavný súd zastáva názor, že sťažovateľka sa domáha ochrany svojich práv postupom krajského súdu v bližšie neoznačených konaniach prostredníctvom sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy tiež predčasne, čo zakladá dôvod na odmietnutie sťažností z dôvodu neprípustnosti.

20. Na základe uvedených skutočností ústavný súd pri predbežnom prerokovaní odmietol sťažovateľkou podané sťažnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu nesplnenia zákonom predpísaných náležitostí, ako aj z dôvodu neprípustnosti. Rozhodovaním o ďalších procesných návrhoch sťažovateľky sa už ústavný súd nezaoberal, pretože vzhľadom na opísané okolnosti posudzovaných vecí a ustálené právne závery rozhodovanie o nich sa stalo bezpredmetným.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 3. októbra 2012